Indien havde set noget til gennem dets Udsendinge, der arbejder blandt de Indfødte som barmhjærtige Søstre. Prof. Max Müller siger: »Ærlig, som hun altid var, sagde hun straks, at intet vilde bevæge hende til at ombytte hendes egen Religion, som hun satte meget højt, med den kristne;« — dertil maa bemærkes, hvad hendes borgerlige Vielse uden nogen religiøs Skiks Overholdelse beviser, at disse Ord ikke kan forstaas saaledes, at hun endnu holdt paa sine Fædres Religion. Det synes snarere, som hun efter en Tids fuldstændig Skepsis atter var begyndt at søge Sandheden, og i Gudstroen havde fundet et første Holdepunkt. Hvordan det nu end var: »Søstrene« viste sig ikke sneverhjærtede, de tog hende, Barnet og Veninden til sig. Det var da, hun besøgte Prof. Max Müller i Oxford. Men hendes Studieplaner afbrødes brat. Veninden blev syg; hendes Hoved angrebes, og under sin Hjærnesygdom indbildte hun sig, at de med Magt vilde gøre hende til Kristen. En Nat gjorde hun et Mordforsøg paa Ramabai og begik derpaa Selvmord for saaledes, efter sin Tro, at redde sin Sjæl. Denne Ulykke brød Ramabai legemligt ned for lange Tider. Hendes Nerver var saa ødelagte, at hun ikke turde sove eller sidde ene i et Værelse. Og kort Tid efter ramtes hun af endnu en meget svær Prøvelse: hun mistede Hørelsen. Det medicinske Studium maatte opgives. »Saadanne Stød (M. M.) kunde vel have knust det stærkeste Hjærte, men Ramabai holdt ud. Hun var i mit Hus som en Fugl, hvis Vinger man havde brækket — men den sang endnu.« Med stor Kraft kastede hun sig ind i Arbejdet, foruden at uddanne sig til Lærerinde lærte hun ogsaa Sygepleje.

Og midt under alt dette foregik det Omslag i hende, som gjorde, at hun trods Ordene: »intet skal bevæge mig til at skifte Tro,« dog nu offentlig gik over til Kristendommen, og den 29de September 1883 blev døbt tillige med sit Barn. Prof. Max Müllers før anførte Ord, og endnu saa langt mere hele Ramabais Liv og Væsen er Borgen for, at der maatte en stærk og ærlig Overbevisning til for at hun skulde gøre dette Skridt.

Ramabai selv siger: »Hos Søstrene i Mariehjemmet lærte jeg lidt efter lidt at føle Kristendommens Sandhed (to feel the truth of Christianity), og at indse, at Kristendommen er en Filosofi, der lærer højere Sandheder end noget af vore